

การใช้ภาษาในข้อความแสดงสถานะในเครือข่าย
สังคมออนไลน์ของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น*
**Language Styles in Online Social Network Status Posting of
Japanese Homosexual Male**

ภูวิตร ทาอินตะ¹ และ อนงค์นาฏ นุศาสตร์เลิศ²

Phuwat Tha-inta¹ and Anongnard Nusartlert²

¹สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

¹Department of Japanese Language, Faculty of Humanities and Social Science

²สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

²Department of English Language, Faculty of Humanities and Social Science

¹มหาวิทยาลัยพายัพ

¹Payap University

²มหาวิทยาลัยขอนแก่น

²Khon Kaen University

บทคัดย่อ

เป็นที่ทราบกันดีว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นสื่อสมัยใหม่ที่มีความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน อีกทั้งยังมีเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เปิดกว้างสำหรับคนเฉพาะกลุ่มที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในชื่อ Jack'D จากรายงานของวอชิงตันโพสต์พบว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์สำหรับกลุ่มชายรักชาย Jack'D เป็นเครือข่ายของกลุ่มสังคมชายรักชายที่ได้รับความนิยมสูงสุดทั่วโลกในยุคนี้ โดยเปิดตัวในปี 2010

*บทความนี้เสนอที่ 2014 International Symposium on Language, Linguistics, Literature and Education จัดโดย Asia-Pacific Education and Research Association วันที่ 22-24 กรกฎาคม 2557 ณ เมืองซัปโปโร ประเทศญี่ปุ่น

และมีผู้ใช้กว่า 5 ล้านคน (Bono, 2016) จากงานวิจัยนำร่องของผู้วิจัย เป็นที่น่าสังเกตว่า ลักษณะภาษาของกลุ่มชายรักชายที่ถูกใช้ผ่านสื่อประเภทนี้เป็นอีกลักษณะหนึ่งที่มีลักษณะการใช้ที่น่าสนใจ

งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะภาษาที่เป็นลักษณะเด่น โดยพิจารณาคำและโครงสร้างประโยคที่ใช้ในข้อความแสดงสถานะในเครือข่ายสังคมออนไลน์สำหรับกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น โดยการเก็บข้อมูลจากข้อความที่ใช้แสดงสถานะของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น จำนวน 30 คน จากเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ใช้ชื่อ JACK'D (แจ็คดี) เพื่อเป็นข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์พบว่า ลักษณะภาษาที่ใช้ในข้อความแสดงสถานะในเครือข่ายสังคมออนไลน์ของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นมีลักษณะคือ (1) การละสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง (2) การใช้โครงสร้างสังกรประโยค (3) การใช้คำกริยาช่วย (4) การยกกรรมาให้เป็นหัวเรื่องของประโยค (5) การละคำกริยาและ (6) การใช้กรรมวาจก ผลการวิจัยดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีลักษณะการใช้ภาษาที่แสดงถึงความเป็นทางการและไม่เป็นทางการ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นถึงลักษณะทางสังคมที่สะท้อนถึงคุณภาพและความเป็นกันเองกับผู้อ่านของบุคคลกลุ่มดังกล่าว

คำสำคัญ: ภาษาและเพศ, ภาษาศาสตร์สังคม, เกย์

Abstract

It has been well known that online social network is the new media which have gained widespread popularity nowadays. Some kind of media like online social network for male homosexual group is the place where users have freedom to express their language and attitudes. It was observed in our pilot study that Japanese male homosexual group also has their style of language. The purpose of this study is to analyze the style of status posting of Japanese male homosexual on online social network status posting. 30 Japanese statuses posting from male homosexual online application were used for data analysis. Martin Joos's theory of the five clocks (Joos, 1961) was used as a guideline in style analysis. The study found that the styles of Japanese male homosexual are (1) omitting first personal pronouns, (2) using complex sentences, (3) using modal verbs, (4) Topicalization of the object, (5) omitting verbs, and (6) using passive voice. We can say that the styles show formality and informality, and the social attributes reflected from male homosexual language show politeness and intimacy.

Keywords : Language and gender, Sociolinguistics, Gays

1. บทนำ

เป็นที่ทราบกันดีว่ายุคโลกาภิวัตน์เป็นยุคที่มีการติดต่อสื่อสารกันผ่านสื่อสมัยใหม่ หนึ่งในนั้นคือ เครือข่ายสังคมออนไลน์ซึ่งมีการใช้เป็นช่องทางสื่อสารเพิ่มมากขึ้น สื่อสมัยใหม่ดังกล่าวเป็นประโยชน์แก่นมนุษย์ ในแง่ที่มนุษย์สามารถติดต่อกับสังคมรอบตัวได้สะดวกและรวดเร็วขึ้นผ่านทางการเชื่อมต่อเครือข่ายไร้สาย ในแง่ความสะดวกรวดเร็วนี้เอง ได้เป็นบริบทที่ส่งผลให้การใช้ภาษาผ่านเครือข่ายสังคมไร้สายเป็นไปในแง่ที่กระชับมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยสังเกตว่า การใช้ภาษาของผู้คนในสังคมออนไลน์ของมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างจากการใช้ภาษาในบริบทอื่นๆ

ในด้านการใช้ภาษาและบริบทของการใช้ภาษามีนักวิชาการกล่าวถึงความสำคัญของภาษาและบริบทไว้อย่างน่าสนใจว่า การใช้ภาษาของบริบทหนึ่งจะมีความแตกต่างกับอีกบริบทหนึ่งในด้านวัตถุประสงค์การใช้ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2541) และสตอกเวลล์ (Stockwell, Peter. 2002) ได้กล่าวถึงภาษาและวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาไว้ว่า การใช้ภาษาในสังคมต่างๆ สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ของสังคมนั้นๆ อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของผู้พูดได้อีกด้วย เนื่องจากวัตถุประสงค์กับการใช้ภาษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันเป็นอย่างมาก เช่น สังคมของนักกฎหมายจะมีการใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมาเพราะเป็นภาษาที่ต้องใช้ในการอ้างอิงหรือตัดสินคดีความ หรือภาษาในงานเขียนวิทยาศาสตร์จะมีลักษณะการใช้ภาษาของที่เป็นวิชาการเนื่องจากต้องนำเสนอความจริงของปรากฏการณ์ เป็นต้น

ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงสังคมออนไลน์จึงเป็นที่น่าสังเกตว่ามีการนำเสนอข้อความแสดงวัตถุประสงค์แตกต่างกันไป เพื่ณญาและกิตติณาด (เพื่ณญา คล้ายสิงโต และกิตติณาด เลขาสิทธิ์) ศึกษาจรรยาบรรณการใช้ภาษาในเฟสบุ๊คของคนไทย พบว่ามีลักษณะการใช้ภาษาแบ่งออกเป็น 3 มิติ ได้แก่ มิติการเลือกใช้คำ (Lexical Choice) โดยมีการใช้คำต่างๆ เช่น สรรพนาม คำลงท้าย ศัพท์ภาษาถิ่น เป็นต้น ส่วนมิติด้านรูปเขียน (Orthography) พวกเขาพบว่า มักจะมีการใช้การเขียนเพี้ยนเสียงธรรมชาติ เน้นความรู้สึกและใช้วรรคตอน และ มิติด้านโครงสร้าง (Sentence Structure) พบว่ามีการใช้ทั้งประโยคความเดียว ความรวมและความซ้อน มีการละประธานและข้อความเชิงวาทศิลป์ ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการใช้จรรยาบรรณที่ไม่เป็นทางการ

หรือบางครั้งก็มีความเป็นทางการแต่แฝงไปด้วยวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น จึงเป็นได้ว่า ภาษาสังคมออนไลน์มีการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตนและแฝงไปด้วยวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน นอกจากนี้ กานต์วี ชมเชย (กานต์วี ชมเชย, 2556) ได้ศึกษาภาษาที่ใช้ในสังคมไทยของกลุ่มคนไทยรุ่นใหม่บนอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกว่า ‘ภาษาไทยเน็ต’ ในช่วงปี 2555-2556 กานต์วีพบว่า มีลักษณะของการสะกดคำและการพิมพ์แบบพิเศษ มีการใช้สัญลักษณ์ กรสร้างคำใหม่ การใช้เครื่องหมาย และการใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทย เป็นต้น งานวิจัยทั้งสองชิ้นข้างต้น จะเห็นได้ว่าสามารถแสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาของสังคมออนไลน์เฟสบุ๊คได้เป็นอย่างดี

จากความสนใจทางด้านภาษาที่ปรากฏบนสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยสังเกตว่า นอกจากนี้ยังมีเครือข่ายสังคมออนไลน์บางประเภท เช่น เครือข่ายสังคมออนไลน์สำหรับกลุ่มชายรักชายที่ถือว่าเป็นพื้นที่ที่กลุ่มคนดังกล่าวสามารถแสดงความคิดเห็นและทัศนคติผ่านการเขียนข้อความได้อย่างอิสระมากกว่าเครือข่ายสังคมออนไลน์โดยทั่วไป เลคอฟ (Lakoff, Robin, 1973) ได้กล่าวว่า มีความแตกต่างกันระหว่างภาษาอังกฤษที่ถูกใช้โดยเพศชายและเพศหญิง และภาษาของทั้งสองเพศดังกล่าวสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างกันของบทบาททางสังคมของทั้งสองเพศอีกด้วย เลคอฟยังได้เสนอว่า วิธีการพูดของเพศหญิงสามารถถูกจำแนกให้แตกต่างจากวิธีการพูดของเพศชายในหลายด้าน เช่น การใช้คำพูดสองนัย (Hedges) การใช้รูปแบบภาษาที่สุภาพมาก (Super-polite forms) และการใช้ Tag Question เป็นต้น

นอกจากนี้ในด้านการศึกษาภาษาและเพศ โอคะโมะโตะและชิบะโมะโตะ (Okamoto Shigeko and Shibamoto Janet S., 1985; 2004; 2008) ได้ศึกษาภาษาในกลุ่มสังคมญี่ปุ่นเพศหญิงในชนบท (Rural Women) กลุ่มหญิงรักหญิง (Lesbian) และกลุ่มชายรักชาย (Gays) โดยบทความนี้ปรากฏในหนังสือภาษาญี่ปุ่น เพศและอุดมการณ์ (Japanese Language, Gender, and Ideology: Cultural models and real people) โอคะโมะโตะและชิบะโมะโตะ พบว่า วิธีการพูดของเพศหญิงจะเน้นความสุภาพ ความอ่อนโยนและมีลักษณะที่ถูกขัดเกลา และพบว่าในกลุ่มสังคมที่แตกต่างกันต่างมีการใช้ภาษาที่แสดงถึงอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มของตนเอง งานวิจัยที่สนับสนุนแนวคิดดังกล่าว ได้แก่ งานของคาร์ลดาร์ท (Caldart, 2010) ที่ได้ศึกษาแนวคิดทาง

ด้านหญิงรักหญิงและกลุ่มคนข้ามเพศผ่านการนำเสนอทางสื่อของประเทศญี่ปุ่น พบว่า ในสังคมญี่ปุ่นในอดีตกลุ่มคนข้ามเพศ(หญิงรักหญิง) จะแสดงความเป็นหญิงผ่านสาธารณะแต่จะแสดงความเป็นชายในบ้านของตน แตกต่างกับสังคมปัจจุบันที่กลุ่มคนข้ามเพศ(หญิงรักหญิง) จะมีการแต่งกายและจะมีการพูดเหมือนดังเพศชายอย่างเปิดเผย

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในสังคมเพศหนึ่ง ๆ จะมีการใช้ภาษาที่เป็นลักษณะของตน จากแนวคิดต่างๆ เรื่องภาษาและเพศนี้ ผู้วิจัยจึงมีสมมติฐานในงานวิจัยชิ้นนี้ว่า กลุ่มชายรักชายในประเทศญี่ปุ่นจะมีลักษณะการใช้ภาษาในการแสดงข้อความสถานะในเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างเป็นลักษณะเด่น และสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะทางสังคมที่เป็นจุดเด่นของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น

จากงานวิจัยนำร่องของผู้วิจัย เป็นที่น่าสังเกตว่า ลักษณะข้อความแสดงสถานะในเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ได้กล่าวมาแล้ว พบลักษณะภาษาที่เป็นจุดเด่นกล่าวคือ มีการใช้ภาษาเช่น โครงสร้างประโยคแบบสังกรประโยคแสดงเงื่อนไข และเหตุผลและการใช้กริยาช่วย (Modal Verb) เป็นต้น นอกจากนี้ด้วยเหตุผลที่เครือข่ายสังคมออนไลน์สำหรับกลุ่มชายรักชายเป็นพื้นที่เฉพาะกลุ่ม ผู้ใช้ภาษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ประเภทนี้จึงมีอิสระในการบรรยายและแสดงทัศนคติได้อย่างอิสระ ดังนั้นการเก็บข้อมูลผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์จึงเป็นวิธีการศึกษาการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและน่าจะสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะทางสังคมที่แสดงออกมาจากภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาลักษณะภาษาของคนในกลุ่มดังกล่าวในสถานการณ์ที่มีการแสดงข้อความแสดงสถานะผ่านแอปพลิเคชัน (Application) เฉพาะกลุ่ม เพื่อตอบคำถามที่ว่า กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นมีวัจนลีลาในการเขียนข้อความแสดงสถานะอย่างบ้าง สถานะของคนในกลุ่มดังกล่าวสะท้อนให้เห็นลักษณะทางสังคมของคนกลุ่มนี้อย่างไร อนึ่ง ลักษณะเด่นที่กล่าวถึงนี้ หมายความว่าถึง ลักษณะภาษาที่ใช้อย่างเป็นลักษณะเด่นเมื่อเทียบกับลักษณะทางภาษาอื่นๆ ที่พบในกลุ่มของตน หรือที่เรียกว่า วัจนลีลา (Stylistic) มิได้เป็นการเปรียบเทียบว่าเป็นลักษณะเด่นเมื่อเทียบกับกลุ่มเพศอื่น ๆ แต่อย่างใด

2. วัตถุประสงค์

1. วิเคราะห์ทัศนคติการใช้ภาษาของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นที่ใช้ในข้อความแสดงสถานะในเครือข่ายสังคมออนไลน์
2. วิเคราะห์ลักษณะทางสังคมที่สะท้อนจากการใช้ภาษาที่เป็นลักษณะเด่น

3. วิธีดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลภาษาที่ใช้แสดงสถานะเพื่อแนะนำตัวจากผู้พูดภาษาชาวญี่ปุ่นจำนวนทั้งสิ้น 30 คน ที่มีอายุระหว่าง 18-35 ปี โดยผู้วิจัยถือเป็นตัวแทนของกลุ่มวัยรุ่นสมัยใหม่กลุ่มชายรักชาย จากผู้ใช้แอปพลิเคชันแจคดี (Jack'D) ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันสำหรับการสนทนาเฉพาะกลุ่มชายรักชายที่ปรากฏบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ เปิดตัวเมื่อปี 2010

แอปพลิเคชันดังกล่าวมีการใช้งานโดยเปิดให้ดาวน์โหลดได้โดยมีทั้งแบบมีค่าใช้จ่ายและไม่มีค่าใช้จ่ายผ่านทางแอปพลิเคชันโทรศัพท์มือถือและเว็บไซต์บนคอมพิวเตอร์ ลักษณะการใช้งานของแอปพลิเคชันดังกล่าว เป็นการเปิดใช้งานหาคู่ขึ้นกับสถานที่ (Location-based dating app) โดยการคลิกที่รูปโปรไฟล์ของผู้เล่นที่อนุญาตให้อ่านข้อมูลและดูรูปโปรไฟล์แบบเต็ม แอปพลิเคชันดังกล่าวจะกำหนดจำนวนการเข้าดูข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้ในแต่ละวัน ปัจจุบันพบว่าแอปพลิเคชันดังกล่าวมีผู้เข้าใช้ 5 ล้านคนทั่วโลก (Bonos, 2016)

ทั้งนี้งานวิจัยนี้เน้นไปที่การศึกษาลักษณะการใช้ภาษาหรือทัศนคติโดยเฉพาะมิได้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาลักษณะทางกายภาพอื่นๆซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้แอปพลิเคชัน ดังนั้นรูปภาพและข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้บริการแอปพลิเคชันดังกล่าวจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ

ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลบริเวณพื้นที่ภาคกลางของประเทศญี่ปุ่นซึ่งถือเป็นตัวแทนผู้บอกภาษา ได้แก่ ผู้ใช้แอปพลิเคชันในเขตเมืองนาโกยา จังหวัดไอจิ ประเทศญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยได้ลงชื่อเข้าใช้เข้าใช้บริการในพื้นที่บริเวณดังกล่าวซึ่งมีการลงทะเบียนไว้ก่อนหน้านี้ จากหลักการการทำงานของแอปพลิเคชันนี้ เมื่อเมื่อมีการลงชื่อเข้าใช้ แอปพลิเคชันจะค้นหาผู้ใช้ที่อยู่ใกล้เคียงและจะแสดงข้อมูลของผู้ใช้บริการแอปพลิเคชันดังกล่าวในรัศมี 5 กิโลเมตรจากจุดที่อยู่ของผู้วิจัยจากนั้น

ผู้วิจัยจะรับข้อมูลจากหน้าที่มีการแสดงสถานะส่วนตัวของผู้บอกภาษาที่ระบุว่าเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในนาโกยาเท่านั้น โดยเลือกเก็บข้อมูลเฉพาะข้อความที่ใช้แสดงสถานะเพื่อการแนะนำตัวเท่านั้นไม่รวมสถานะอื่นๆ เช่น การแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ในช่วงนั้นๆ

จากนั้นผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลสถานะแนะนำตัวมาทั้งหมด โดยไม่จำกัดจำนวนคำของสถานะของผู้บอกภาษาแต่ละคน จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อความจากผู้บอกภาษาจำนวน 30 คน มาเรียงต่อกันเพื่อวิเคราะห์วัจนลีลาซึ่งเป็นขั้นตอนต่อไป

ในด้านการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้สังเกตภาษาที่เป็นลักษณะที่พบบ่อยในผู้บอกภาษาทั้ง 30 คน จากนั้นเก็บรวบรวมและแยกประเภทข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบว่าลักษณะใดเป็นลักษณะที่เป็นลักษณะเด่น ในการแยกประเภทข้อมูลว่าเป็นข้อมูลภาษาประเภทใด ผู้วิจัยได้กำหนดตัวบ่งชี้ที่เป็นลักษณะเด่น เช่น ตัวบ่งชี้ของการละกริยา ได้แก่ การที่ไม่ปรากฏคำกริยาในวลีหรือประโยคเลย หรือตัวบ่งชี้ของประโยคความซ้อน ได้แก่ การมีตัวเชื่อมประโยคย่อยและประโยคหลักเป็นต้น จากนั้นผู้วิจัยบันทึกข้อมูลที่พบและรวบรวมลักษณะที่พบ จากนั้นผู้วิจัยนำลักษณะภาษาที่พบไปตีความหาหลักเกณฑ์ทางสังคมที่สะท้อนออกมาจากภาษา

ในขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยนำลักษณะภาษาที่วิเคราะห์ได้มาวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่งเพื่อหาหลักเกณฑ์ทางวัจนลีลาในการใช้ภาษาของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น โดยเทียบกับทฤษฎีวัจนลีลาของมาร์ติน โจส (Joose, 1961) เพื่ออธิบายว่าลักษณะการใช้ภาษาของกลุ่มชายรักชายดังกล่าวเป็นลักษณะการใช้ภาษาแบบใด จากนั้นผู้วิจัยจึงอภิปรายและสรุปผล

4. ผลการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์ลักษณะภาษาที่ใช้ในข้อความแสดงสถานะของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นจำนวน 30 คน พบว่า ผู้พูดภาษาญี่ปุ่นกลุ่มดังกล่าวมีการใช้ภาษาแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 มิติได้แก่ มิติด้านการเลือกใช้คำ แบ่งเป็น 3 ประเภทย่อยได้แก่ (1) การละสรรพนามบุรุษที่ 1 (2) การละคำกริยา (3) การใช้สัญลักษณ์แทนคำที่ต้องการสื่อความหมายทางเพศ และมิติด้านการเลือกใช้ประโยค แบ่งเป็น (1) การใช้โครงสร้างประโยคแบบสังกรประโยค (2) การใช้กริยาช่วย (Modal Verb) (3) การเรียงให้กรรมเป็นหัวเรื่องของประโยค (4) การใช้กรรมจาก

4.1 มิติด้านการเลือกใช้คำ

4.1.1 การสรรพนามบุรุษที่ 1

การสรรพนามบุรุษที่ 1 หมายถึง การที่ผู้พูดไม่ใช้คำแทนตนเองในการสื่อสารกับผู้ฟังหรือผู้อ่าน ในการวิเคราะห์พบว่า มีการการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 ดังตัวอย่างที่ 1-2

ตัวอย่างที่ 1

友達	を	募集してます
tomodachi	o	boshūshitemasu
เพื่อน	คำชี้กรรม	กำลังรับสมัครอยู่
‘กำลังรับสมัครหาเพื่อนอยู่ครับ’		

ตัวอย่างที่ 2

毎日	ガチで	むらむらしてます
mainichi	gachide	muramurashitemasu
ทุกวัน	อย่างจริงจัง	มีอารมณ์ (ทางเพศ)
‘มีอารมณ์ (ทางเพศ) อย่างมากทุกวันครับ’		

4.1.2 การละกริยา

ในการวิเคราะห์พบว่า มีการละคำกริยาในประโยคดังประโยค

ตัวอย่างที่ 13-14

ตัวอย่างที่ 3

どなたも	ぜひぜひ	お気軽に	どうぞ
donatamo	zehizehi	okigaruni	douzo
ทุกคน	ให้ได้	ตามสบาย	เชิญ
‘ชวนทุกคน (มาทำความรู้จักกัน) ให้ได้’			

ตัวอย่างที่ 4

夏 は ビーチバレー
natsu wa bīchibarē
ฤดูร้อน คำชี้หัวเรื่อง วอลเลย์บอลชายหาด
'ฤดูร้อน (จะเล่น) วอลเลย์บอลชายหาด'

จากประโยคตัวอย่างทั้งสองประโยค จะเห็นได้ว่าผู้พูดละการกระทำในประโยค
อย่างไรก็ตามจากบริบทและสถานการณ์ในประโยคผู้อ่านจะทราบได้ว่าการกระทำนั้น
คืออะไรถึงแม้จะมีการละกริยา เช่น ในประโยคที่ 3) เป็นการละการกระทำว่า
กรุณาติดต่อมาหรือกรุณามารู้จักกัน และในประโยคตัวอย่างที่ 4) เป็นการละการ
กระทำว่า จะเล่นหรือชอบเล่น

4.1.3 การใช้สัญลักษณ์แทนคำที่ต้องการสื่อความหมายทางเพศ

ตัวอย่างที่ 5

ところで 凸 か
tokorode ka
ว่าแต่ สัญลักษณ์แทนฝ่ายรุก คำชี้ให้เลือก

凹 か 回
ka

สัญลักษณ์แทนฝ่ายรับ คำชี้ให้เลือก สัญลักษณ์แทนฝ่ายรุกและรับ

か 書いてない 奴 は
ka kaitenai yatsu wa
คำชี้ให้เลือก ไม่ได้เขียน คนนั้น(ภาษาพูด) คำชี้หัวเรื่อง

何を求めているの？

nani o motometeru no

อะไร คำชี้กรรม ต้องการอยู่ คำชี้คำถาม

‘ว่าแต่ คนที่ไม่ได้เขียนว่าตัวเองเป็นรัก หรือเป็นรับ หรือเป็นโบทนะ
ต้องการอะไร หรือ’

ตัวอย่างที่ 6

土日曜 祝日 休み の

donichiyō shukujitsu yasumi no

วันเสาร์อาทิตย์ วันหยุดราชการ วันหยุด คำชี้ความเป็นเจ้าของ

□ リーマン です

rīman desu

สัญลักษณ์แทนฝ่ายรับ พนักงานกินเงินเดือน Verb to be

‘ผมเป็นพนักงานบริษัทที่เป็นรับ มีวันหยุดเสาร์อาทิตย์และวันหยุดราชการครับ’

4.2 การเลือกใช้ประโยค

4.2.1 การใช้โครงสร้างประโยคแบบสังกรประโยค

ก. สังกรประโยคที่ใช้ในการบอกเหตุ

สังกรประโยคที่ใช้ในการบอกเหตุ หมายถึง ประโยค
ที่ประกอบด้วยคำว่า ว่า ので (node) から (kara) ที่บ่งชี้ความหมาย “เพราะ”
ในการวิเคราะห์ พบว่า มีการใช้สังกรประโยคที่ใช้ในการบอกเหตุโดยใช้คำว่า
ので (node) から (kara) ดังประโยคตัวอย่างที่ 3-4

ตัวอย่างที่ 7

こっち の 知り合い 増やしたかった

kocchi no shiriai fuyashitakatta

ที่นี่ คำสี่ความเป็นเจ้าของของ คนรู้จัก อยากเพิ่ม

ので 登録しました

node tōrokushimashita

เพราะว่า ลงทะเบียน

‘ลงทะเบียนใช้แอปพลิเคชันนี้เพราะอยากรู้จักคนเพิ่มขึ้นครับ’

ตัวอย่างที่ 8

実家 が 岐阜 です から よく 帰ります

jikka ga Gifu desu kara yoku kaerimasu

บ้านเกิด คำสี่ประธาน จังหวัดกิฟุ สัมพันธกริยา เพราะ บ่อย กลับบ้าน

‘กลับบ้านบ่อยเพราะบ้านเกิดอยู่ที่จังหวัดกิฟุครับ’

ข. สักรประโยคที่ใช้ในการเงื่อนไข

สักรประโยคที่ใช้ในการบอกเงื่อนไข หมายถึง ประโยค

ที่ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ たら(tara) ば(ba) なら(nara) と(to) ที่มีความหมาย
‘ถ้า’ ‘หาก’ ในการวิเคราะห์ พบว่า มีการใช้สักรประโยคที่ใช้บอกเงื่อนไขโดยใช้คำว่า
ดังประโยคตัวอย่างที่ 5-8

ตัวอย่างที่ 9

気になったら 気軽に 絡んでってください

kininattara kigaruni karandeyattekudasai

หากสนใจ ตามสบาย เกี่ยวพันกัน

‘หากสนใจกัน มาทำความรู้จักกันได้ครับ’

ตัวอย่างที่ 10

色んな 方 との 出会い が あれば いい なあ
ironna kata tono deai ga areba ii naa
หลายๆ คน กับ การพบ คำชี้ประธาน ถ้ามี ดี นะ
‘ถ้าได้พบเจอกับหลายๆคนก็คงดีนะ’

ตัวอย่างที่ 11

絡む なら リアルしたい です
karamu nara riarushitai desu
เกี่ยวพัน ถ้า อยากให้เป็นจริง V to be
‘ถ้าจะคบหากันก็อยากให้ออกมาอย่างจริงจังครับ’

ตัวอย่างที่ 12

歳 が 近い と、 仲良くしやすい と 思う
toshi ga chikai to nakayokushiyasui to omou
อายุ คำชี้ประธาน ใกล้ ถ้า เข้ากันง่าย ว่า คิด
‘ถ้าอายุใกล้เคียงกันคิดว่าคงเข้ากันได้ง่าย’

4.2.2 การใช้กริยาช่วย (Modal Verb)

ในการวิเคราะห์พบว่า มีการใช้กริยาช่วย เช่น คงจะ น่าจะ
อาจจะ ดูเหมือนว่า เป็นต้น เพื่อบอกความหมายของการคาดคะเนหรือความเป็นไปได้
ดังประโยคตัวอย่างที่ 9-10

ตัวอย่างที่ 13

性格 は 結構 サバサバしてて イメージ
seikaku wa kekkou sabasabashitete imēji
นิสัย คำชี้หัวเรื่อง ค่อนข้าง สบายสบาย รูปลักษณ์

と 違う かもしれません
to chigau kamoshiremasen
กับ แตกต่าง อาจจะ
‘ผมเป็นคนค่อนข้างเรียบง่าย อาจแตกต่างกับรูปลักษณ์ที่เห็น’

ตัวอย่างที่ 14

見た目 は 写真 より 評判 は よい
mitame wa shashin yori hyōban wa yoi
รูปลักษณ์ คำชี้หัวเรื่อง รูปภาพ กว่า ชื่อเสียง คำชี้หัวเรื่อง ดี

よう です
yō desu

ดูเหมือนว่า V to be
‘ดูเหมือนว่ารูปร่างหน้าตาของผมจะได้รับคำชื่นชมดีกว่ารูปภาพครับ’

จากประโยคตัวอย่างทั้งสองประโยค จะเห็นได้ว่า ผู้พูดใช้กริยาช่วย คำว่า อาจจะ และ ดูเหมือนว่า เพื่อคาดคะเนต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ตนเองยังไม่แน่ใจ แทนการลงความเห็นอย่างชัด

4.2.3 การเรียงประโยคโดยให้กรรมเป็นหัวเรื่องของประโยค

การให้กรรมเป็นหัวเรื่องของประโยค หมายถึง การที่ผู้พูด ไม่ใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 หรือคำแทนตัวเองเป็นหัวเรื่องของประโยคแต่กลับให้กรรม ในประโยคขึ้นมาเป็นหัวเรื่องแทน ดังประโยคตัวอย่างที่ 11-12

ตัวอย่างที่ 15

飯友	や	呑み友	は	求めてません
meshitomo	ya	nomitomo	wa	motometemasen
เพื่อนกินข้าว	และ	เพื่อนดื่ม	คำชี้หัวเรื่อง	ไม่ได้มองหาอยู่
‘ผมไม่ได้มองหาเพื่อนกินข้าวและเพื่อนดื่มครับ’				

ตัวอย่างที่ 16

顔写真	ない	方	は	やりとり	できません
kaoshashin	nai	kata	wa	yarotori	dekimasen
รูปหน้า	ไม่มี	คน	คำชี้หัวเรื่อง	การพูดคุย	ไม่สามารถ
‘ผมไม่สามารถพูดคุยกับคนที่ไม่มีรูปหน้าได้ครับ’					

จากประโยคตัวอย่างทั้งสองประโยค จะเห็นได้ว่าผู้พูดไม่ได้ใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่งหรือคำแทนตัวเองให้เป็นหัวเรื่องในประโยค แต่กลับให้ เพื่อนกินและเพื่อนดื่ม และ คนที่ไม่มีรูปหน้า ซึ่งเป็นกรรมของประโยคมาเป็นหัวเรื่องแทน ในประโยคตัวอย่างที่ 11) ผู้พูดพูดว่า เพื่อนกินและเพื่อนดื่ม (ผม) ไม่ได้มองหาอยู่ แทนที่จะพูดว่า ผมไม่ได้มองหาเพื่อนกินหรือเพื่อนดื่มอยู่ และในประโยคตัวอย่างที่ 12) ผู้พูดพูดว่า คนที่ไม่มีรูปหน้า (ผม) ไม่สามารถพูดคุยด้วยได้ แทนที่จะพูดว่า ผมไม่สามารถพูดคุยกับคนที่ไม่มีรูปหน้าได้

4.2.4 การใช้ประโยคกรรมจาก

ประโยคกรรมจาก คือ ประโยคที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำกริยานั้น โดยผู้อื่นหรือสิ่งอื่นในการวิเคราะห์ พบว่า มีการใช้ประโยคกรรมจากตั้งประโยคตัวอย่างที่ 15-16

ตัวอย่างที่ 17

無印良品	に	囲まれたい
mujirushiryōhin	ni	kakomaretai

สินค้าหือ Muji คำชี้แสดงการถูกระทำ อยากถูกล้อมรอบ
'อยากถูกห้อมล้อมด้วยสินค้าหือ Muji '

ตัวอย่างที่ 18

香港人	や	シンガポール人	に
honkonjin	ya	shingapōrujin	ni

คนฮ่องกง และ คนสิงคโปร์ คำชี้แสดงการถูกระทำ

間違えられます	が	純粋な	日本人	です
machigaeraremasu	ga	junsuina	nihonjin	desu

ถูกเข้าใจผิด คำชี้แสดงการขัดแย้ง แท้ๆ คนญี่ปุ่น V to be
'ผมถูกเข้าใจผิดว่าเป็นคนฮ่องกงและคนสิงคโปร์ แต่เป็นคนญี่ปุ่นแท้ๆครับ'

จากประโยคตัวอย่างที่ 15) จะเห็นได้ว่าผู้พูดใช้ประโยคกรรมวาจก แสดงความหมายว่า อยากถูกล้อมรอบด้วยสินค้าหือหนึ่ง แทนที่จะพูดว่า ตัวเองชอบซื้อหรือใช้สินค้าหือนั้น และในประโยคตัวอย่างที่ 16) ผู้พูดใช้ประโยค กรรมวาจกแสดงความหมายว่า ถูกเข้าใจผิดว่าเป็นคนฮ่องกงหรือคนสิงคโปร์แทนที่จะพูดว่า คนอื่นเข้าใจตัวเองผิดว่าเป็นคนฮ่องกงหรือคนสิงคโปร์

5. สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ลักษณะภาษาที่ใช้ในข้อความแสดงสถานะบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่น สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นมีการใช้ภาษาในการเขียนสถานะแนะนำตัว 7 รูปแบบ ได้แก่ (1) การละสรพนามบุรุษที่ 1 (2) การละคำกริยา (3) การใช้สัญลักษณ์แทนคำที่ต้องการสื่อความหมายทางเพศ (4) การใช้โครงสร้างประโยคแบบสังกรประโยค (5) การให้

กรรมเป็นหัวข้อเรื่องของประโยค (6) การใช้กริยาช่วย (Modal Verb) และ (7) การใช้ประโยคกรรมจาก

จากการใช้ภาษาทั้ง 7 รูปแบบนี้ มีลักษณะทางสังคมที่สะท้อนให้เห็นได้ดังนี้ ประการที่หนึ่ง การใช้ภาษาของผู้พูดชายรักชายเป็นภาษาที่มีความเป็นทางการ จากผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มชายรักชายมีการใช้สังกรประโยคและประโยคกรรมจาก ซึ่งลักษณะดังกล่าวมักพบในภาษากฎหมายหรือภาษาวิชาการ เป็นที่น่าสังเกตว่า ในวัตถุประสงค์ของการตกทายเพื่อหาเพื่อนหรือหาคู่ในบริบทการสนทนาของผู้ที่ยังมิได้มีความสนิทสนมกัน ในสื่อสังคมออนไลน์โดยทั่วไปผู้คนมักจะใช้ภาษาไปในทำนองที่ไม่เป็นทางการ แต่ผลการวิจัยที่พบในงานวิจัยชิ้นนี้สะท้อนให้เห็นว่า การใช้ประโยคในลักษณะดังกล่าว ตรงข้ามกับลักษณะทั่วไปที่พบเห็นในสังคมออนไลน์ โดยทั่วไปแล้วผู้ใช้สังคมออนไลน์มักจะใช้ภาษาที่สั้นและกระชับในการเขียนบนเว็บไซต์ เพื่อความบันเทิง แต่ในงานวิจัยชิ้นนี้ พบว่า ผู้พูดกลุ่มชายรักชายมีการใช้ประโยคความซ้อน และประโยคกรรมจากในผู้พูดเกือบทุกคน งานวิจัยของอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ในเรื่องภาษาและอำนาจ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556) ที่ได้ศึกษาวัจนลีลาการใช้ภาษาในภาษาวิชาการ แสดงให้เห็นว่า นักวิชาการมักจะใช้กรรมจาก และประโยคซ้อนอย่างเป็นลักษณะเด่นในงานวิชาการ ซึ่งเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า งานวิชาการเป็นงานเขียนที่ใช้ภาษาที่เป็นทางการ ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า ภาษาของผู้พูดในกลุ่มชายรักชายมีความเป็นทางการที่สะท้อนออกจากการใช้กรรมจากและประโยคความซ้อน

ประการที่สอง ผู้พูดชายรักชายมีการใช้ภาษาที่แสดงถึงการให้ทางเลือกแก่คู่สนทนา กล่าวคือมีการใช้ภาษาที่ไม่เป็นลักษณะบังคับ ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้พูดชายรักชายมีการใช้กริยาช่วย เช่น คำกริยาที่มีความหมายว่า ‘อาจ’ และ ‘ดูเหมือนว่า’ การใช้กริยาช่วย เช่น คำว่า ดูเหมือนว่า ถือว่าเป็นลักษณะการใช้ภาษาที่ผู้พูดไม่ลงความเห็นอย่างแน่ชัด เป็นเพียงการแสดงการคาดคะเนต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งเช่นตัวอย่าง อย่างไรก็ตาม คนที่ดูเหมือนว่าจะเข้ากันได้ ก็มาทำความรู้จักกันให้ได้นะครับ ผู้พูดใช้คำว่า ดูเหมือนว่า แทนที่จะพูดว่า คนที่เข้ากันได้ ในด้านกริยาช่วย เป็นที่สังเกตว่า การใช้กริยาดังกล่าวไม่แสดงลักษณะของการบังคับ ในด้านลักษณะของการบังคับนี้ ฌ็ซันท์ นารลประทาน (ฌ็ซันท์ นารลประทาน, 2557) ได้กล่าวไว้

ในเรื่องวัจนลีลาภาษากฎหมาย งานวิจัยดังกล่าวพบว่า คำกริยาช่วยที่แสดงการบังคับจะเป็นคำกริยา เช่น ‘ต้อง’ ซึ่งพบมากในภาษากฎหมาย อนึ่ง การใช้ภาษาของกลุ่มชายรักชาย ไม่มีการปรากฏของการใช้คำกริยาที่แสดงการบังคับ อีกทั้งยังใช้คำกริยาช่วยที่ลดความหมายของคำกริยาให้อ่อนลง แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีการแสดงทางเลือกให้แก่คู่สนทนา นอกจากนี้ ลักษณะที่แสดงถึงการไม่บังคับดังกล่าว นอกจากนี่ยังพบโครงสร้างประโยคแบบสังกรประโยคที่ใช้บอกเงื่อนไข ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะของการใช้ภาษาที่ไม่มีลักษณะบังคับและเปิดทางเลือกให้อ่านหรือผู้ฟัง เช่น แทนที่จะพูดว่าเป็นเพื่อนกันนะ ซึ่งเป็นประโยคคำสั่ง กลับมีการใช้ประโยคแบบบอกเงื่อนไขที่เป็นไปในทำนองว่า ถ้าได้เป็นเพื่อนก็จะดีใจ ลักษณะดังกล่าวเป็นการไม่บังคับและเป็นการกดดันเองต่ำและเป็นการยกย่องผู้อ่านหรือผู้ฟังให้สูงขึ้น ลักษณะการใช้ภาษาดังกล่าวนี้เป็นการแสดงออกถึงการให้ทางเลือกแก่คู่สนทนา

ประการที่สาม ผู้พูดชายรักชายมีการใช้ภาษาที่ให้ข้อมูลที่มากขึ้นแก่ผู้ฟัง ผู้พูดชายรักชายมีการใช้โครงสร้างประโยคแบบสังกรประโยคที่ใช้บอกเหตุผล ลักษณะการให้เหตุผลดังกล่าวจะเป็นการบอกเหตุผลเกี่ยวกับการกระทำของตนที่อาจจะเกี่ยวข้องกับผู้อ่านหรือผู้ฟัง เช่น การบอกสาเหตุของการสมัครมาใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ว่าอยากมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น การที่บอกเหตุผลนี้แสดงให้เห็นถึงการพยายามนำเสนอข้อมูลของผู้พูดชายรักชายแก่คู่สนทนา

ประการที่สี่ นอกจากความเป็นทางการแล้ว ผู้พูดภาษามีการใช้ภาษาแบบไม่เป็นทางการและมีความเป็นกันเอง งานวิจัยของกิตตินาถ และเพ็ญภา (กิตตินาถ เรขาลิลา และเพ็ญภา คล้ายสิงโต, 2557) แสดงให้เห็นว่า การละคำเป็นทั้งวัจนลีลาแบบเป็นกันเอง (Casual Style) และเป็นวัจนลีลาแบบสนิทสนม (Intimate Style) งานวิจัยวัจนลีลาของชายรักชายนี้ พบการละคำทั้งสรรพนามบุรุษที่ 1 และการละคำกริยา ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ภาษาของคนกลุ่มดังกล่าวเป็นวัจนลีลาแบบเป็นกันเองและสนิทสนม ข้อค้นพบดังกล่าวสนับสนุนงานวิจัยของกิตตินาถและเพ็ญภาในการใช้ภาษาในสังคมออนไลน์ที่มีความไม่เป็นทางการได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ การละกริยาและการให้กรรมเป็นหัวเรื่องของประโยคยังสนับสนุนการใช้ภาษาลักษณะที่ไม่เป็นทางการด้วยเช่นกัน กล่าวคือ การละกริยาแสดงให้เห็นว่าผู้พูดให้ความสำคัญเคยกับผู้อ่านหรือผู้ฟังและคิดว่าเรื่องที่พูดเป็นเรื่องที่เข้าใจกันดีอยู่แล้วทั้งสองฝ่าย แม้จะละกริยา อีกฝ่ายก็น่าจะเข้าใจความหมายที่สื่อออกไปได้ ส่วนการยกกรรมให้เป็นหัวเรื่องของประโยคนั้นแสดงให้เห็นว่า ผู้พูดให้ความสำคัญกับเรื่องที่จะพูดมากกว่าการที่จะเน้นว่าตนเองเป็นผู้พูดเรื่องนั้นถือว่าเป็นการให้ความสำคัญเป็นกันเองกับผู้อ่านหรือผู้ฟังด้วย

ลักษณะภาษาของกลุ่มชายรักชายชาวญี่ปุ่นดังกล่าวมาแล้วนั้น แสดงให้เห็นว่าภาษาออนไลน์ของกลุ่มชายรักชายมีการใช้ภาษาที่แสดงถึงความเป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้เกณฑ์แบ่งจากรูปประโยค เป็นภาษาที่ไม่บังคับและให้ทางเลือกแก่คู่สนทนาและเป็นภาษาที่ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ฟังลักษณะดังกล่าวสนับสนุนคำกล่าวของ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2543:143) ในประเด็นเรื่องการใช้ภาษาแสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของผู้พูด ลักษณะภาษาของผู้พูดภาษาชายรักชายชาวญี่ปุ่นในงานวิจัยชิ้นนี้สะท้อนให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- นัทธิชนัน นาถประทาน. (2557). **อำนาจในภาษากฎหมายไทยที่แสดงโดยคำกริยาบังคับ**. ใน รายการอ้างอิง ภาษาสื่อ 3 อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ บรรณาธิการ. ภาษากับอำนาจ: บทความจากการประชุมวิชาการ. กรุงเทพฯ: อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). **ภาษาศาสตร์สังคม**. พิมพ์ครั้งที่ห้า. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Abe, Hideko. (2010). **QUEER JAPANESE Gender and Sexual Identities through Linguistic Practices**. palgrave macmillan. New York: Usa.
- Bonos, Lisa. (2016). **What is Jack'd The gay dating app, explained**. **The Washington Post**. Retrieved from <https://www.washingtonpost.com/news/soloish/wp/2016/06/15/what-is-jackd-the-gay-dating-app-explained/> June 15, 2016

- Joos, Martin. (1967). **The Five Clocks: A Linguistic Excursion into the Five Styles of English Usage**. New York: Harcourt, Brace and World.
- Lakoff, Robin. (1973). **Language and Woman's Place**. Cambridge University Press: pp 45–80.
- Labov, William A. (1972). **Sociolinguistic Patterns**. Philadelphia: University of Pennsylvania Press and Oxford: Blackwell.
- Okamoto Shigeko and Shibamoto Janet S. (2004). **Japanese Language, Gender and Ideology: Cultural Model and Real People**. Oxford: Oxford University Press.
- Okamoto Shigeko and Shibamoto Janet S. (2008). **Introduction: the construction of Japanese women's language**. United Kingdom: Equinox Publishing.
- Regina Caldart. (2010). **lesbians and transgenders in japanese media**. Japanese, Sociology and History. University of Pittsburgh.
- Shibamoto, JanetS. (1985). **Japanese Women's Language**. New York: Academic Press, Inc.
- Stockwell, Peter. (2002). **Sociolinguistics: A resource book for students**. London: Routledge. pp6–8.